

м. Кропивницький

Рішення № 113 від 30 липня 2018 року

**«Про відмову у видачі свідоцтва про
складення кваліфікаційного іспиту»**

Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області у складі членів кваліфікаційної палати Коротича В.А. (голови палати), Пушкарьова Д.Є. (секретаря палати), Сьори О.М., Мазуренко Н.Ю., а також голови комісії Волосян О.І., розглянувши на своєму засіданні письмову роботу по білету № 17 <ОСОБА_1>.

В С Т А Н О В И Л А :

<ОСОБА_1> 11 грудня 2017 року звернувся до КДКА Кіровоградської області із заявою про допуск до здачі кваліфікаційних іспитів для отримання свідоцтва про складення кваліфікаційного іспиту, мав стаж роботи в галузі права 5 років та надав необхідні документи, сплатив внесок на оргтехзабезпечення діяльності КДКА та ВКДКА.

Рішенням кваліфікаційної палати № 16 від 18.12.2017р. <ОСОБА_1> допущений до складання кваліфікаційного іспиту. Письмовий іспит був призначений та виконаний заявником 23.07.2018 р.

За результатом письмового іспиту <ОСОБА_1> отримав лише 53 бали, в той час як відповідно до п. 13.12 Розділу 4 Порядку допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядку складання кваліфікаційного іспиту та методики оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні (надалі – Порядок) такою, що успішно склала письмовий іспит, вважається особа, яка за результатами складення письмового іспиту отримала 80 балів і більше.

При виконанні завдань по білету № 17 <ОСОБА_1> допустив наступні помилки при складенні процесуальних документів.

Перше завдання підготовлене заявником неправильно, тобто містить грубі змістовні помилки щодо принципів аспектів поставленого питання, суперечить умовам фабули завдання.

Так, згідно умов даного завдання заявником мала бути складена позовна заява про визнання колишнього чоловіка наймача квартири таким, що втратив право користування житловим приміщенням у зв'язку з його непроживанням в квартирі на протязі більше двох років.

В умовах завдання також вказано про реєстрацію у квартирі ще однієї особи. Фабула не передбачає перебування квартири у приватній власності певної особи або осіб.

Дані умови завдання заявником фактично змінено, а саме підставою позову обрано порушення умов договору найму житлового приміщення, нібито укладеного між громадянином-власником квартири та її наймачем, наслідком чого стало переведення правовідносин з площини житлового права у площину права цивільного. Як наслідок, складена заявником позовна заява мотивована низкою норм ЦК України, а саме ст.ст. 3, 6, 11, 810, 816, які в даному випадку згідно умов завдання застосуванню не підлягають, оскільки не регулюють правовідносини між сторонами.

Більш того, всупереч умовам завдання заявником складено позов про визнання такими, що втратили право користування житловим приміщенням, не лише колишнього чоловіка наймача квартири, а й іншої особи, яка просто зареєстрована у квартирі, і до якої наймач цієї квартири жодних претензій не має.

В мотивувальній частині позовної заяви також вказується про те, що позивач звертається до суду «з метою скасування державної реєстрації місця проживання відповідачів», хоча в резолютивній частині позову жодна подібна вимога відсутня.

Крім того всупереч вимогам п. 9 ч. 3 ст. 175 ЦПК України у тексті позовної заяви відсутній попередній (орієнтовний) розрахунок суми судових витрат, які позивач поніс і які очікує понести у зв'язку із розглядом справи.

Друге завдання підготовлене заявником неправильно, тобто містить грубі змістовні помилки щодо принципів аспектів поставленого питання, суперечить умовам фабули завдання.

Згідно умов даного завдання заявник мав скласти касаційну скаргу в адміністративній справі, в якій відмовлено судами першої та апеляційної в задоволенні поданого громадянином 05.02.2016 р. адміністративного позову про скасування розпорядження міської ради від 28.12.2015 р. про звільнення особи з посади начальника одного з її управлінь та поновлення на роботі з підстав пропуску строку на звернення до суду (ст. 100 КАС України в редакції, що була чинною до 15.12.2017 р.).

В складеній ним касаційній скарзі заявник в якості обґрунтування незаконності рішень судів першої та апеляційної інстанцій зазначив про те, що строк на звернення до суду зі вказаним у фабулі завдання адміністративним позовом особою не пропущено, оскільки, на думку заявника, цей строк визначається нормою ст. 233 КЗпП України і становить три місяці. При цьому заявник послався на відсильну норму ч. 2 ст. 122 КАС України, якою зокрема визначено, що «якщо передбачено строк звернення до суду інший, ніж передбачено цим Кодексом, застосовується строк, що встановлений таким законом».

Така позиція заявника є помилковою, оскільки, по-перше, ч. 5 ст. ст. 122 КАС України передбачена пряма норма, що стосується даної ситуації, яка визначає, що для звернення до суду у справах щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби встановлюється місячний строк. Аналогічна норм містилася й у ч. 3 ст. 99 КАС України в попередній редакції, що діяла до 15.12.2017 р.

По-друге, норма ч. 2 ст. 122 КАС України (останнє речення другого абзацу), на яку послався заявник, взагалі не може бути застосована, оскільки стосується випадків, коли до суду в порядку адміністративного судочинства звертається суб'єкт владних повноважень, а не громадянин.

По-третє, обрана заявником частина норми ст. 233 КЗпП України свідчить про те, що заявник не знає, що цією статтею для оскарження особою свого звільнення встановлений не тримісячний строк, а лише місячний.

По-четверте, умовами завдання передбачено, що підставою касаційного оскарження є порушення судами першої та апеляційної інстанцій норми ст. 100 КАС України в редакції, що була чинною до 15.12.2017 р. А ця норма стосується питань поновлення пропущеного строку на звернення до суду. Заявник в складеній ним касаційній скарзі наводить зовсім іншу

мотивацію, яка зводиться до того, що строк позивачем не пропущений, що суперечить умовам завдання.

Крім того, всупереч вимогам п. 7 ч. 2 ст. 330 КАС України у касаційній скарзі не зазначено дати отримання копії рішення суду апеляційної інстанції, що оскаржується.

Складене заявником при виконанні **третього завдання** заперечення потерпілого на апеляційну скаргу на постанову судді про притягнення особи до адміністративної відповідальності за ст. 124 КпАП України хоч загалом і відповідає визначеній законом процесуальній формі та загальним вимогам процесуального законодавства, однак має недостатню повноту та прогалини при викладенні того чи іншого аспекту питання.

В своїй апеляційній скарзі скаржник просить закрити провадження у справі через те, що нібито винним у ДТП є не він, а потерпілий. Вид відповідальності ним не оскаржується.

Водночас у тексті складеного заявником заперечення жодні аргументи на спростування доводів скаржника, викладених в його апеляційній скарзі, відсутні. Заявник лише вказує на законність постанови суду першої інстанції в цілому та на співмірність застосованого судом виду відповідальності зокрема.

Надана заявником відповідь по **четвертому питанню** щодо фабули з господарського процесу є вірною.

Так, згідно наданої заявнику фабули необхідно було вирішити, якою має бути правова позиція позивача, який як учасник товариства з обмеженою відповідальністю звернувся до господарського суду з позовом до цього самого товариства про отримання інформації щодо його діяльності.

У наданій відповіді заявник продемонстрував знання правових понять і категорій та взаємозв'язку між ними, знання назв і змісту нормативно-правових актів, а також знання та вірне розуміння змісту правових норм, їх характерних рис та особливостей, надав змістовний та логічний аналіз правових норм, а також навів власні висновки попри неоднозначність поставленого питання.

Результат письмового іспиту свідчить про недостатню підготовку заявника в частині теоретичних знань та практичного застосування норм матеріального та процесуального права.

Відповідно до п. 14.1 Розділу 4 Порядку до складення усного іспиту допускаються особи, які успішно склали письмовий іспит.

За таких обставин, комісія прийшла до висновку, що заявник не склав письмового іспиту, у зв'язку з чим не може бути допущений до складення усного іспиту.

Виходячи з наведеного та керуючись ст.ст. 8, 9, 50 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», Порядком допуску до складання кваліфікаційного іспиту, порядком складання кваліфікаційного іспиту та методикою оцінювання результатів складання кваліфікаційного іспиту для набуття права на заняття адвокатською діяльністю в Україні, затвердженим рішенням Ради адвокатів України № 270 від 17.12.2013 р. з подальшими змінами в редакції станом на день іспиту, Кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури Кіровоградської області,

В И Р І Ш И Л А :

Затвердити результати складання письмового кваліфікаційного іспиту <ОСОБА_1> та відмовити йому в допуску до складення усного кваліфікаційного іспиту.

Відмовити <ОСОБА_1> у видачі свідоцтва про складення кваліфікаційного іспиту.
Рішення може бути оскаржено протягом тридцяти днів з дня його отримання до Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури або до суду.

Голова КДКА

Волосян О.І.

Голова кваліфікаційної палати

Коротич В.А.

Секретар кваліфікаційної палати

Пушкарьов Д.Є.